

1. Eigen vermogen van kredietinstellingen

A5-0282/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de beoordeling van richtlijn 89/299/EEG betreffende het eigen vermogen van kredietinstellingen (2000/2207(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien het Eerste verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad betreffende de toepassing van de Richtlijn Eigen Vermogen 89/299/EEG (COM(2000) 74),
 - gezien het overlegdocument van de Commissie getiteld "Herziening van de solvabiliteitsvereisten voor EU-kredietinstellingen en beleggingsondernemingen"¹,
 - gezien het overlegdocument van het Bazelse Comité voor het banktoezicht, getiteld "A New Capital Adequacy Framework",
 - gelet op de artikelen 47, lid 2 en 163 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Economische en Monetaire Commissie (A5-0282/2000),
- A. overwegende dat de Commissie momenteel belanghebbende partijen raadpleegt over de herziening van het kader van solvabiliteitsregels die gelden voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, met het oog op de discussie die hierover wordt gevoerd binnen het Bazelse Comité voor het banktoezicht, ter herziening van het Kapitaalakkoord van 1988,
- B. overwegende dat het overlegdocument van de Commissie de eerste fase vormt bij het vaststellen van kwesties en mogelijkheden die overwogen moeten worden, en dat het Bazelse Comité naar verwachting begin 2001 verdere voorstellen zal doen,
- C. overwegende dat in het verslag van de Commissie betreffende de toepassing van de Richtlijn Eigen Vermogen de wijze wordt beschreven en geëvalueerd waarop de bepalingen van richtlijn 89/299/EEG door de lidstaten worden toegepast, alsmede mogelijke maatregelen op Europees niveau worden voorgesteld om een meer geharmoniseerde definitie van eigen vermogen te bereiken,
- D. overwegende dat het eigen vermogen van een instelling ertoe dient om verliezen op te vangen die groter zijn dan de winsten, toezichhoudende autoriteiten de mogelijkheid te bieden de solvabiliteit van een instelling te beoordelen, de continuïteit van een instelling te waarborgen en spaartegoeden te beschermen; terwijl de Richtlijn Eigen Vermogen betrekking heeft op de kwaliteit en samenstelling van het vermogen, is de herziening door het Bazelse Comité momenteel gericht op de omvang van het vermogen waarover kredietinstellingen moeten beschikken, hetgeen gevolgen kan hebben voor de vermogenssamenstelling,

¹ (MARKT/1123/99, 22.11.1999).

- E. overwegende dat er in de tien jaar sinds de goedkeuring van de Richtlijn Eigen Vermogen duidelijk problemen naar voren zijn gekomen, in het bijzonder als gevolg van de innovatie van de sector financiële dienstverlening en de ontwikkeling van nieuwe en meer kosteneffectieve kapitaalinstrumenten, maar dat het met het oog op de lopende discussies in het Bazelse Comité geraden lijkt te wachten op de resultaten van de herziening van de solvabiliteitsvereisten alvorens wijzigingen van het kader voor eigen vermogen te overwegen,
- F. overwegende dat het tevens van belang is te streven naar consistentie tussen de definities van eigen vermogen, gehanteerd binnen de EU en in internationaal verband, teneinde de concurrentiepositie van de Europese kredietinstellingen te behouden; bij het vaststellen van de Europese bepalingen dient tevens te worden overwogen dat deze verbindend zijn voor alle kredietinstellingen, met inbegrip van gespecialiseerde instellingen, terwijl de regels van Bazel slechts bedoeld zijn voor de internationaal opererende handelsbanken en slechts aanbevelingen zijn,
- G. overwegende dat bepalingen inzake kapitaaltoereikendheid tot doel hebben te waarborgen dat kredietinstellingen en beleggingsondernemingen de beschikking hebben over een hoeveelheid kapitaal die is afgestemd op de aard en hoogte van de risico's die zij aangaan; er bestaat een groeiende consensus dat het huidige kader ontoereikend is om de volle omvang van de risico's die door sommige instellingen worden genomen te dekken, te weinig stimulansen biedt voor het gebruik van nieuwe technieken voor risicomanagement en hier te weinig op inspeelt, en zelfs zou kunnen leiden tot een verkeerde allocatie van middelen,
- H. overwegende dat het overlegdocument van de Commissie en de herziening van het Bazelse Comité derhalve tot doel hebben een kader voor eigen vermogen te creëren dat de werkelijke risico's die door de kredietinstellingen worden genomen beter weerspiegelt en dat gebaseerd is op de driepijlerbenadering van minimum kapitaalvereisten, controle door toezichthouders en marktdiscipline,
- I. overwegende dat het nodig is de kapitaalvereisten duidelijker af te stemmen op de risico's, omdat anders met de regelingen een kunstmatige aanmoediging wordt gegeven aan kredietnemers met vaststaande kredietwaardigheid om de banksector volledig te omzeilen en direct te lenen op de financiële markt, waardoor de banken buitenproportioneel te maken krijgen met kwalitatief slechte risico's,
- J. overwegende dat met betrekking tot de eerste pijler de Commissie voorstelt om de bestaande benadering te verfijnen door middel van een meer op risico gerichte aanpak, bestaande uit een combinatie van het gebruik van interne systemen voor de beoordeling van risico's van instellingen en een gewijzigde manier van risicoweging met gebruikmaking van externe instellingen voor de beoordeling van kredieten, wijzigingen van de consolidatiebepalingen, bredere erkenning van technieken voor risicobeperking en de ontwikkeling van solvabiliteitsvereisten voor andere risico's,
- K. overwegende dat overeenkomstig de voorstellen van de Commissie en afhankelijk van erkenning door toezichthoudende autoriteiten alle banken gebruik zullen kunnen maken van technieken voor risicobeperking ter verlaging van hun kapitaalvereisten, ongeacht of zij kiezen voor de methode van interne ratings of voor de gewijzigde

standaardmethode,

- L. overwegende dat met betrekking tot de tweede pijler de Commissie van mening is dat toezichthoudende autoriteiten de bevoegdheid moeten hebben om van individuele instellingen te eisen dat zij over een vermogen beschikken dat groter is dan het minimumvereiste, en instellingen een strategie moeten hebben voor het handhaven van de kapitaaltoereikendheid,
- M. overwegende dat met betrekking tot de derde pijler de Commissie van mening is dat een juiste mate van informatieverstrekking de marktdeelnemers in staat stelt de prestaties van een instelling beter te beoordelen, hetgeen leidt tot een betere marktdiscipline,
- N. overwegende dat het overlegdocument van de Commissie bijna uitsluitend banken tot onderwerp heeft, terwijl beleggingsondernemingen er uiterst bekaaid afkomen; deze houding wekt verbazing gezien het feit dat duizenden beleggingsondernemingen en activabeheerders vallen onder de communautaire regels inzake kapitaaltoereikendheid; het is van wezenlijk belang dat bij de herziening van de solvabiliteitsregels rekening wordt gehouden met de karakteristieken en behoeften van niet-bancaire instellingen, zoals beleggingsondernemingen en activabeheerders,
- O. overwegende dat er binnen het MKB, dat voor zijn financiering in hoge mate afhankelijk is van banken, bezorgdheid heerst over de gevolgen van de invoering van nieuwe regels betreffende kapitaaltoereikendheid voor de mogelijkheid van kleine en middelgrote ondernemingen om leningen af te sluiten, vanwege de mogelijk hogere kapitaalvereisten voor hogere risico's; deze ondernemingen vrezen dat hun risico uitsluitend omdat ze geen externe rating hebben hoog wordt ingeschat; een algemeen gebruik van interne ratings is de voornaamste praktische manier om te waarborgen dat kleine en middelgrote ondernemingen de vruchten kunnen plukken van een risicogevoeliger kader, aangezien er hoogstwaarschijnlijk geen externe beoordeling van dergelijke ondernemingen zal plaatsvinden,
- P. overwegende dat de Europese financiële dienstverlening principieel verschilt van die in de Verenigde Staten, waar bestaande niet concurrerende praktijken (zoals regeringsgaranties aan door de regering gesponsorde ondernemingen waardoor lagere oprichtingskosten mogelijk zijn) de Europese kredietinstellingen belemmeren in hun streven naar toegang tot de mondiale kapitaalmarkten,
- Q. overwegende dat de sector financiële dienstverlening in Europa ernaar streeft dat de Europese Unie de wetwijzigingen die voortvloeien uit het herziene Kapitaalakkoord volgens een soortgelijk tijdschema doorvoert als in de VS, teneinde consistente regels te waarborgen en te voorkomen dat de EU een concurrentienadeel ondervindt,
- R. overwegende dat regels inzake kapitaaltoereikendheid aanzienlijke kosten met zich meebrengen voor banken en beleggingsondernemingen en dat de EU bij het aannemen van een complexer en risicogevoeliger kader zich moet inspannen om te waarborgen dat het implementeren en uitvoeren van de regels voor banken en ondernemingen zo eenvoudig mogelijk worden gehouden en dat er alleen kosten worden opgelegd indien dit werkelijk noodzakelijk is om de dubbele doelstelling van bescherming van depositanten en een verbeterde systematische stabiliteit te bereiken,

- S. overwegende dat raadpleging door de Commissie het Parlement een ideale kans biedt om een diepgaande discussie te voeren over de principes en kwesties betreffende de herziening van de solvabiliteitsvereisten terwijl het proces van Basel nog voortduurt, zodat de uitvoeringswetgeving na publicatie te gelegener tijd kan worden toegepast,
1. is van mening dat de tenuitvoerlegging van de Richtlijn Eigen Vermogen over het algemeen naar tevredenheid is verlopen; verzoekt de Commissie met het oog op de resultaten van de herziening van Basel voorstellen in te dienen voor een interpretatieve mededeling of een herziene richtlijn waarin rekening wordt gehouden met de ontwikkeling van nieuwe en kostenbesparende kapitaalinstrumenten en waarmee consistentie wordt gewaarborgd tussen de definities van eigen vermogen die in de EU en in internationaal verband worden gehanteerd;
 2. is van mening dat de communautaire regels inzake kapitaaltoereikendheid moeten worden gewijzigd om de kapitaalvereisten meer in overeenstemming te brengen met de risico's; wijst erop dat terwijl de voorstellen van Basel uitsluitend zijn opgezet voor grote internationaal opererende banken, er binnen de EU een gevarieerde bank- en beleggingssector actief is, en dat dit in de nieuwe regels tot uiting moet komen; verwelkomt dat de Commissie dit erkent en hiervan blijkt geeft door een uitgebreidere rol voor interne ratings voor te stellen dan is voorzien in het Bazelse overlegdocument;
 3. verzoekt de Commissie interne ratings als belangrijkste onderdeel op te nemen in het nieuwe kader inzake eigen vermogen, en ervoor te zorgen dat interne ratings op zo groot mogelijke schaal kunnen worden gebruikt en dat ook kleinere instellingen kunnen voldoen aan de minimumcriteria voor erkenning van een interne rating, om aldus te voorkomen dat grote geavanceerde banken een ongerechtvaardigd concurrentievoordeel verkrijgen, op voorwaarde dat betrokken instellingen voldoen aan de gestelde vereisten; deze vereisten dienen een degelijke, objectieve en transparante beoordeling te omvatten van de waarschijnlijkheid dat leningen niet worden afgelost en het lenende instituut verlies lijdt, en moeten goed vergelijkbaar zijn over alle lidstaten, zodat geen bankenstelsel door regelgeving kunstmatig voordeel geniet boven andere;
 4. verlangt dat de Commissie wegens de diversiteit van de banksector en de investeringen van de Europese Unie, met wetsvoorstellen komt om het Akkoord van Bazel zodanig om te zetten dat het een getrouwe weerspiegeling vormt van de speciale verlangens van alle lidstaten van de Europese Unie; constateert dat, hoewel het Akkoord van Bazel in eerste instantie bedoeld was voor de grote internationaal opererende banken, de regels van de EU over de eigen reglementaire fondsen van toepassing zijn op een veel breder scala van banken, krediet- en investeringsinstellingen en verlangt dat deze diversiteit prioritaire aandacht krijgt bij de nieuwe regels van de EU;
 5. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat zowel externe als interne ratingssystemen worden erkend en toegelaten door het toezicht voor het bankwezen en dat er geen discriminatie tussen plaatsvindt;
 6. wenst dat ervoor wordt gezorgd dat de nieuwe regels duidelijke instructies bevatten voor banken zodat zij geleidelijk interne ratings kunnen invoeren en daarvoor passende systemen kunnen ontwikkelen, waardoor zij interne ratings kunnen gaan toepassen op bepaalde onderdelen van hun leningenportefeuille en de gewijzigde standaardbenadering op de rest; verzoekt de Commissie en de lidstaten bovendien in het

Bazelse Comité overeenstemming te bereiken over een toereikende overgangsperiode om zoveel mogelijk banken in staat te stellen systemen op te zetten die nodig zijn voor de toepassing van interne ratings;

7. is van mening dat het voor gedecentraliseerde sectoren, zoals bankfederaties of coöperatieve banken, mogelijk dient te zijn een passend en aan de gestelde vereisten beantwoordend systeem te doen uitwerken door een centrale dienst, dat dan door elke bank in deze sector kan worden gebruikt;
8. benadrukt de noodzaak van verdere maatregelen voor het vaststellen van objectieve criteria voor het gebruik van interne ratings door instellingen en de methode voor het koppelen ervan aan kapitaalvereisten; hoopt dat het risicobeperkend potentieel van de beoordeling van leningen als onderdeel van een portefeuille erkend zal worden; stelt een spectrale benadering van interne ratings voor, die het mogelijk maakt gebruik te maken van een aantal systemen van wisselende complexiteit;
9. verzoekt de Commissie de bijzondere kenmerken van kleine leningenportefeuilles te erkennen; merkt op dat het bankwezen bijzonder succesvol is geweest bij het beheer van kleine portefeuilles en over uitgebreide en verfijnde gegevens beschikt, zowel over de waarschijnlijkheid van wanbetaling als over verliespercentages voor dergelijke portfolio's; dringt er zowel bij het Bazelse Comité als bij de Commissie op aan bij het opstellen van nieuwe voorschriften rekening te houden met deze succesvolle reputatie en deze uitvoerige gegevens en om het risicobeperkende potentieel door een juist en verstandig beheer van een portefeuille van soortgelijke kleine leningen naar behoren te erkennen; meent dat de Commissie en het Bazelse Comité met name moeten overwegen of banken door middel van de nieuwe voorschriften moet worden toegestaan om een algehele interne rating voor een portefeuille vast te stellen in plaats van voor de afzonderlijke erin opgenomen leningen;
10. wenst dat alles in het werk wordt gesteld om ervoor te zorgen dat de versterking en uitvoering van de regelingen inzake interne ratings zo samenhangend mogelijk zijn in de gehele EU, en tevens een beperkte mate van flexibiliteit bieden om in te spelen op bijzondere omstandigheden ter plaatse en gebruiken op de markt;
11. stelt vast dat de methoden van volledige risicomodellering van portefeuilles op het ogenblik nog niet genoeg zijn ontwikkeld om deze te kunnen gebruiken in interne ratings, en dat de Commissie en het Bazelse Comité deze ontwikkelingen kritisch dienen te volgen met het oog op een toekomstige goedkeuring van zulke methoden;
12. stelt vast dat aangezien het nooit voor alle banken mogelijk zal zijn interne ratings toe te passen er behoefte zal zijn aan een alternatieve gewijzigde standaardbenadering, en dat de Commissie voorstelt gebruik te maken van beoordelingen door externe bureaus om de standaardbenadering te verfijnen; staat op het standpunt dat aangezien externe ratings relatief ongebruikelijk zijn voor bedrijven buiten de financiële sector in Europa en kostbaar kunnen zijn voor met name het MKB, het gebruik ervan zo beperkt mogelijk moet worden gehouden;
13. merkt op dat er in sommige lidstaten kredietregisters bestaan en verwacht dat dergelijke registers een rol krijgen binnen het nieuwe kader inzake kapitaaltoereikendheid;

14. is van mening dat het aantal risicocategorieën in een standaardbenadering moet worden uitgebreid, en aanvaardt onder voorbehoud de beperkte rol voor externe ratings die de Commissie voorstelt; verzoekt de Commissie, het Bazelse Comité en de banksector echter, met het oog op de problemen met betrekking tot externe ratings, onderzoek te doen naar alternatieve aanvullende methoden om een systeem van risicocategorieën met meer gradaties te ontwikkelen voor deze standaardbenadering; het algemene kader dient dynamisch en flexibel te zijn en met name rekening te houden met alle aanvullende garanties die de KMO die krediet aanvragen kunnen bieden; hoe dan ook moet een verdere verfijning van de standaardbenadering onderdeel uitmaken van een nieuw kader voor regels voor het kapitaal dat ook garanties biedt voor de reële praktische mogelijkheid dat interne "ratings" worden toegepast door een breed scala aan zowel grote als kleine kredietinstellingen, zolang maar voldaan wordt aan objectieve normen en adequate verzekeringsclausules;
15. stelt vast dat het gebruik van externe ratings door uitbreiding van het scala van zakelijke zekerheid mogelijk ten gunste komt van bedrijven met en zonder rating; door de nieuwe voorstellen voor risicoverlaging zullen de geregelde kapitaalvereisten omlaag gaan als ondernemingen (met of zonder rating) waardepapieren van ondernemingen met rating als zekerheid stellen;
16. acht het zeer belangrijk dat een kader wordt vastgesteld waarbinnen degenen die ratings uitvoeren worden geïnclassificeerd en minimumcriteria worden vastgesteld voor de erkenning van bureaus die externe ratings uitvoeren, om hun geloofwaardigheid en transparantie te verzekeren;
17. verwelkomt het voorstel van de Commissie voor een bredere erkenning van technieken ter beperking van kredietrisico's, die in het huidige kader onvoldoende worden gestimuleerd; erkent de risicoverkleinende uitwerking van een hypothecair onderpand en dringt derhalve aan op een grondige empirische analyse om vast te stellen of hypothecaire leningen eerlijk worden gewogen; dringt aan op erkenning van het risicobeperkende potentieel van in de banken en de sector gangbare zekerheden als zijnde risicoverlagend en wijst in dit verband met name op het belang van klassieke middelen voor het veiligstellen van kredieten, zoals hypothecaire kredieten, voor risicobeperking, daar deze juist voor andere kleinere kredietinstellingen de voornaamste waarborg vormen; verzoekt om bij gevallen waarin banken en beleggingsondernemingen risico's uitbesteden, bijvoorbeeld via verzekeringen of het gebruik van verrekeningsmethoden, de hieruit voortvloeiende verplaatsing van het risico te laten weerspiegelen in verlaagde kapitaalvereisten;
18. wenst dat in nieuwe regelingen inzake kapitaaltoereikendheid algemene minimumnormen worden vastgelegd, waaraan moet zijn voldaan alvorens een methode voor risicoverlaging mag worden erkend in de zin van de regels inzake kapitaaltoereikendheid; deze horizontale benadering is te verkiezen boven het streven afzonderlijke wettelijke bepalingen te formuleren voor elke risicoverlagende methode, zet aan tot een voorzichtiger risicobeheer, en maakt het mogelijk dat de wetgeving en de regelgevende instanties zich aanpassen aan de ontwikkelingen op de markt;
19. is van mening dat elke soevereine regering in de eurozone door de financiële markten beoordeeld moet worden op basis van de eigen kredietwaardigheid, overeenkomstig hetgeen is vastgelegd in de clausules in het Verdrag van Maastricht inzake een verbod

- op financiële steun voor overheidsfinanciën (artikelen 101-103); is derhalve van mening dat de kapitaalvereisten die worden voorgeschreven door banktoezichthouders voor de aankoop van staatsobligaties van regeringen in de eurozone moeten overeenstemmen met de normale regelgeving, afhankelijk van de vraag welke objectieve evaluatie van kredietwaardigheid wordt gehanteerd, en niet mogen profiteren van enige vorm van concurrentievervalsing die een vrijstelling van kapitaalvereisten mogelijk maakt voor de aankoop van staatsobligaties van enige soevereine regering binnen de eurozone;
20. is van mening dat de invoering van een risicogevoeliger kader van solvabiliteitsregels inhoudt dat andere risico's nauwgezetter bekeken moeten worden, aangezien de vermogensbuffers in de vorm van de huidige kapitaalvereisten verkleind kunnen worden; terwijl een doordacht samengesteld vereiste voor "andere risico's" een rol kan spelen bij het bevorderen van een prudent risicobeheer, staan technieken voor de beoordeling van dergelijke risico's nog in de kinderschoenen; totdat er een accurate methode kan worden ontwikkeld voor het meten van "andere risico's" dient het reguleren van dergelijke risico's voorlopig nog te worden uitgevoerd in kwalitatieve zin, door middel van een prudent toezicht, en niet in kwantitatieve zin, door het vaststellen van nieuwe vereisten;
 21. wijst voorstellen af om kapitaalvereisten vast te stellen voor "andere risico's" op basis van ruwe indicatoren zoals de omvang van een onderneming, inkomen, omzet, enz., aangezien dergelijke gegevens zinloze cijfers opleveren die geen duidelijk verband houden met "andere risico's"; is van mening dat het stellen van eisen op basis van dergelijke cijfers succesvolle ondernemingen zou benadelen en banken ertoe zou aanzetten hun handelen af te stemmen op de kapitaalvereisten in plaats van het risico; is met name verontrust over de gevolgen van een dergelijk vereiste voor beleggingsmaatschappijen met grote omvang en laag risico, zoals indexfondsen; meent dat, indien in de toekomst vereisten voor "andere risico's" worden vastgesteld, overgangsbepalingen moeten worden opgesteld om te waarborgen dat banken die niet ogenblikkelijk gebruik kunnen maken van de risicogevoeliger methode van interne ratings niet worden gestraft met hoge bijkomende vereisten voor "andere risico's";
 22. is het ermee eens dat de vrijstelling van de kapitaalvereisten op basis van subconsolidatie of op individuele basis behouden blijft (momenteel verankerd in artikel 3, lid 7, van de Richtlijn Toezicht op kredietinstellingen op geconsolideerde basis, en artikel 7, lid 7, van de Richtlijn Kapitaaltoereikendheid), maar dringt aan op geharmoniseerde criteria voor de toepassing van deze vrijstelling;
 23. verzoekt de Commissie meer aandacht te besteden aan de behoeften en kenmerken van beleggingsondernemingen en activabeheerders; de kapitaalvereisten voor dergelijke ondernemingen dienen beperkt te worden tot de risico's waaraan zij zijn blootgesteld, te weten "andere risico's" zoals operationele risico's; beleggingsondernemingen hebben reeds te maken met kapitaalvereisten voor "andere risico's", die herzien moeten worden indien de Commissie in de toekomst een algemeen toepasbaar vereiste introduceert voor andere risico's;
 24. is van mening dat toezichthouders er niet naar moeten streven schaduwbankiers te worden, maar zich moeten richten op de beoordeling van de feitelijke omgang met risico's door een onderneming, in plaats van zich te beperken tot een controle op de naleving van formele regels; nationale toezichthoudende autoriteiten dienen de

- bevoegdheid te hebben van ondernemingen te verlangen dat zij beschikken over een hoeveelheid vermogen die het minimumvereiste te boven gaat; dit dient echter slechts één van een groot aantal instrumenten te zijn die gebruikt worden door toezichthouders, en dient alleen te worden gebruikt indien hier goede redenen voor zijn;
25. steunt de vrijwillige publicatie door banken van hun kapitaalratio of hun voornaamste financiële risico's en de door hen gebruikte technieken van risicobeheersing, als bijdrage aan een verbetering van de marktdiscipline; van instellingen mag echter niet worden verlangd de door toezichthouders vastgestelde individuele minimumkapitaalvereisten te publiceren, omdat hierdoor de doelratio in de praktijk dreigt te worden beschouwd als de rating van de toezichthouder, hetgeen concurrentievervalsingen zou veroorzaken;
 26. verzoekt de Commissie alles in het werk te stellen om ervoor te zorgen dat EU-banken niet door de autoriteiten van de VS worden gediscrimineerd uit hoofde van de wet Gramm-Leach-Bliley, en om een snelle oplossing te zoeken voor het geschil tussen de VS en de EU in dezen;
 27. is van mening dat omwille van een eerlijke concurrentie in de toekomst alle kredietinstellingen ongeacht hun rechtsvorm de mogelijkheid moeten hebben basisvermogen via derden aan te trekken mits het aldus verkregen vermogen blijvend is, verliezen kan opvangen en niet door deze derden kan worden teruggevorderd;
 28. wenst dat alles in het werk wordt gesteld om te waarborgen dat de nieuwe regels het niet moeilijker maken voor het MKB om leningen af te sluiten, daarbij vaststellend dat regels voor kapitaaltoereikendheid moeten zijn opgezet om spaarders te beschermen en systeemrisico's te verminderen en derhalve te grove instrumenten zijn om rechtstreeks of in brede zin te gebruiken in verband met de financiering van het MKB, waarvoor maatregelen ter bevordering van risicodragend kapitaal nodig zijn; is in ieder geval van mening dat voor ondernemingen met een hoog risico in de toekomst hogere kapitaalvereisten vastgesteld mogen worden, die tot uiting kunnen komen in de kosten van de leningen, maar dat het voor de meeste ondernemingen met een laag, gemiddeld of gematigd risico (die het grootste deel van het MKB uitmaken) eenvoudiger zou moeten zijn om financiering te verkrijgen dankzij de nieuwe regels, met name door een bredere erkenning van zakelijke zekerheid (waaronder hypothecaire zekerheid);
 29. erkent niet alleen het uitzonderlijk belang van een snelle implementering van het nieuwe kader voor regels voor kapitaal, maar ook de noodzaak om de wetgeving flexibel en up-to-date te houden; is bereid voorstellen in overweging te nemen om het wetgevingsproces te herzien teneinde de flexibiliteit, de snelle implementering en updating van wetgeving over het nieuwe kader voor regels voor het kapitaal te vergemakkelijken; herinnert in dit verband aan de gezamenlijke verklaring van Parlement, Raad en Commissie over de medebeslissingsprocedure, waarbij alle drie de instellingen zich ertoe verplichtten om in goed vertrouwen samen te werken om hun wederzijdse standpunten zoveel mogelijk met elkaar te verzoenen, zodat wetten liefst bij eerste lezing kunnen worden goedgekeurd; is bereid om nieuwe voorstellen in overweging te nemen voor een herziening van deze gezamenlijke verklaring om de medebeslissingsprocedures bij het formuleren en aanpassen van wetgeving nog verder te versnellen;
 30. wenst dat Parlement, Commissie en Raad samenwerken en formeel en informeel overleg

voeren in de vroegste stadia van het wetgevingsproces, en blijk geven van de politieke wil om het eens te worden over de algemene beginselen, teneinde de weg te banen voor een zo snel mogelijke goedkeuring van de vereiste wetswijzigingen, indien mogelijk in eerste lezing;

31. onderstreept het belang van de handhaving van een gelijkwaardige concurrentiepositie voor banken en beleggingsondernemingen in de EU ten opzichte van die in de VS en verzoekt de Commissie en de lidstaten aan te dringen op een moratorium op de tenuitvoerlegging van het herziene Akkoord voor de duur van een overeengekomen periode, teneinde de leden van het Bazelse Comité de tijd te geven uitvoeringswetgeving aan te nemen, zodat het Akkoord in alle landen op dezelfde dag in werking kan treden;
32. is ingenomen met de oproep van de Commissie om een 'Groep 2005' op te richten met vertegenwoordigers van Commissie, Parlement en Raad, om de tijdige tenuitvoerlegging van het Actieplan Financiële Diensten in het oog te houden en te ondersteunen; verzoekt deze groep de mogelijkheden te overwegen van een snellere uitvoering van het Actieplan (met inbegrip van het nieuwe Bazelse Akkoord) en om binnen zes maanden na goedkeuring van deze resolutie opties ter overweging voor te leggen aan het Europees Parlement;
33. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

2. Functies ombudsman

A5-0293/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de wijziging van het besluit van het Europees Parlement van 9 maart 1994 inzake het Statuut van de Europese Ombudsman en de algemene voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt

Het Europees Parlement,

- gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en inzonderheid op de artikelen 21, 195 en 279 ervan, alsmede op artikel 20 D van het EGKS-Verdrag en artikel 107 D van het EGA-Verdrag,
 - gezien zijn besluit 94/262/EGKS, EG, Euratom van 9 maart 1994 inzake het Statuut van de Europese Ombudsman en de algemene voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt¹,
 - gezien het overleg d.d. 26 en 27 november 1999 inzake de begroting, waarbij een speciale afdeling in de algemene begroting van de Europese Unie werd ingesteld voor de Europese ombudsman,
 - gelet op verordening (EG, EGKS, EURATOM) nr. 2673/1999 van de Raad van 13 december 1999 tot wijziging van het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen²,
 - gezien het Interinstitutionele Akkoord van 22 december 1998 betreffende gemeenschappelijke richtsnoeren voor de redactionele kwaliteit van wetgevingsteksten³,
 - gezien het verslag van de Commissie constitutionele zaken de adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie verzoekschriften (A5-0293/2000),
- A. overwegende dat de ombudsman zijn ambt volkomen onafhankelijk uitoefent krachtens het bepaalde in artikel 195, lid 3, van het EG-Verdrag,
- B. overwegende dat de ombudsman krachtens artikel 22, lid 5 van het Financieel Reglement, voor de toepassing van dit reglement, gelijkgesteld wordt met een instelling,
- C. overwegende dat in Verordening (EG) nr. 2673/1999 een specifieke afdeling voor de ombudsman in de algemene begroting van de Europese Unie werd opgenomen en de bepalingen van het Financieel Reglement die de ombudsman betreffen, werden aangepast.
- D. overwegende dat de wijziging van de nomenclatuur van de algemene begroting ter uitvoering van de in het Financieel Reglement aangebrachte wijzigingen, reeds een feit is voor het begrotingsjaar 2000,
- E. overwegende dat het besluit inzake het Statuut van de Europese Ombudsman en de

¹ PB L 113 van 4.5.1994, blz. 15.

² PB L 326 van 18.12.1999, blz. 1.

³ PB C 73, 17.3.1999, blz. 1.

algemene voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt moet worden aangepast aan de wijziging van het Financieel Reglement,

1. stelt voor de artikelen 12 en 16 van besluit 94/262/EGKS, EG, Euratom te schrappen;
2. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, overeenkomstig de procedure van artikel 195, lid 4, van het EG-Verdrag, en het besluit van het Europees Parlement tot wijziging van het Statuut van de Europese Ombudsman en de algemene voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt in het Publicatieblad te publiceren zodra de Raad hiermee formeel heeft ingestemd.

BIJLAGE

ONTWERPBESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT INZAKE HET STATUUT VAN DE EUROPESE OMBUDSMAN EN DE ALGEMENE VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN ZIJN AMBT

(Amendement 1)
Artikel 12

Artikel 12

Schrappen

De begroting voor de ombudsman staat in een bijlage bij afdeling 1 (Parlement) van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.

(Amendement 2)
Artikel 16

Artikel 16

Schrappen

Het Europees Parlement maakt op zijn begroting ruimte voor de personele en materiële middelen die de eerste benoemde ombudsman in staat moet stellen om vanaf het ogenblik van zijn benoeming de hem toevertrouwde taken uit te oefenen.

3. Geheimhouding bij de aanwervingsprocedures van de Commissie

A5-0280/2000

Resolutie van het Europees Parlement over het speciaal verslag van de Europese Ombudsman aan het Europees Parlement naar aanleiding van het eigen-initiatiefonderzoek inzake geheimhouding bij de aanwervingsprocedures van de Commissie (C5-0082/2000 – 2000/2048(COS))

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar het speciaal verslag van de Europese Ombudsman aan het Europees Parlement (C5-0082/2000)¹,
 - gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap en met name artikel 195 daarvan,
 - gelet op de artikelen 47, lid 1 en 179, lid 2, van zijn Reglement,
 - onder verwijzing naar zijn resoluties van 20 juni 1996, 15 juli 1997, 16 juli 1998 en 15 april 1999 over de rol en de activiteiten van de Europese Ombudsman²,
 - gezien het verslag van de Commissie verzoekschriften en het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0280/2000),
- A. overwegende dat de Europese Ombudsman overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap de opdracht heeft op eigen initiatief dan wel op basis van klachten die hem zijn voorgelegd het door hem gerechtvaardigd geachte onderzoek te verrichten in verband met wanbeheer bij het optreden van de communautaire instellingen of organen, met uitzondering van het Hof van Justitie en het Gerecht van eerste aanleg bij de uitoefening van hun gerechtelijke taak,
- B. overwegende dat de Europese Ombudsman overeenkomstig artikel 3, lid 7, van zijn Statuut het Europees Parlement en het betrokken orgaan of de betrokken instelling vervolgens een verslag met passende aanbevelingen voorlegt,
- C. overwegende dat de Ombudsman in zijn speciaal verslag betreffende geheimhouding bij de aanwervingsprocedures van de Commissie een richting wilde aangeven om "ervoor te zorgen dat burgers bij hun eerste contacten met de communautaire instellingen een positieve indruk van diezelfde instellingen krijgen"³,
- D. overwegende dat de Ombudsman in zijn speciaal verslag bevestigt dat de Europese Commissie reeds drie van de vier aan haar gerichte aanbevelingen heeft uitgevoerd, en mededeelt dat in deze aangelegenheden geen verder onderzoek is gepland,

¹ PB C 371 van 22.12.1999, blz. 12.

² PB C 198 van 8.7.1996, blz. 215; PB C 286 van 22.7.1997, blz. 41; PB C 292 van 21.9.1998, blz. 168; PB C 219 van 30.7.1999, blz. 456.

³ Zie speciaal verslag van de Ombudsman, punt C, tiende alinea.

- E. overwegende dat de Commissie de Europese Ombudsman na de indiening van zijn speciaal verslag heeft geïnformeerd¹ dat zij ermee heeft ingestemd ook de vierde aan haar gerichte aanbeveling die in dit speciaal verslag wordt behandeld uit te voeren in die zin dat zij sollicitanten inzage in hun eigen gecorrigeerde examenteksten wil geven en wel voor vergelijkende onderzoeken die vanaf 1 juli 2000 worden georganiseerd,
- F. overwegende dat het speciaal verslag van de Ombudsman een uitstekende gelegenheid biedt om nader in te gaan op alle vier aan de Commissie gerichte aanbevelingen,
1. wijst erop dat het initiatiefonderzoek van de Ombudsman een goed voorbeeld is van de uitvoering van zijn opdracht overeenkomstig artikel 195 van het Verdrag;
 2. heeft waardering voor het speciaal verslag van de Europese Ombudsman, met name wat betreft de verbetering van de indruk die de burger als sollicitant bij aanwervingsprocedures van de Europese instellingen krijgt; merkt op dat het bij ontstentenis van meer specifieke regelingen in beginsel niet aanvaardbaar is kandidaten de toegang tot hun gecorrigeerde examenteksten te weigeren;
 3. feliciteert de Commissie met haar positieve reactie op de aanbevelingen van de Europese Ombudsman met betrekking tot aanwervingsprocedures; wijst erop dat de opvatting van de Europese Ombudsman dat kandidaten bij aanwervingsprocedures van de Gemeenschap het recht hebben hun gecorrigeerde examenteksten in te zien, wordt gedeeld door zijn Commissie juridische zaken en interne markt;
 4. hoopt dat alle andere Europese organen en instellingen het door de Unie gegeven voorbeeld zullen volgen en bij de uitvoering van hun aanwervingsprocedures de mate aan transparantie waarborgen die de sollicitanten als burgers van de Unie overeenkomstig de beginselen van het Verdrag mogen verwachten;
 5. roept alle instellingen en organen van de Europese Unie ertoe op bij toekomstige aanwervingsonderzoeken kandidaten op hun verzoek toegang te geven tot hun eigen gecorrigeerde examenteksten;
 6. wijst erop dat het beginsel van transparantie voor het gehele vergelijkende onderzoek moet gelden en dat in dit opzicht uitvoeringsrichtsnoeren moeten worden ontwikkeld die voorzien in de volgende maatregelen:
 - a) de kandidaten dienen tijdig en op passende wijze ambtshalve te worden geïnformeerd over de beoordelingscriteria;
 - b) in dit verband dienen de kandidaten uitdrukkelijk gewezen te worden op de mogelijkheid om zich wanneer zij het niet eens zijn met de uitspraak van de jury tot de Europese ombudsman te wenden;
 - c) de sollicitanten die een multiple choice test afleggen, mogen de tekst van de vragen bij het verlaten van de examenzaal meenemen, tenzij op de inhoud ervan auteursrechten berusten; ook de antwoorden moeten voor de sollicitanten toegankelijk worden gemaakt;

¹ Zie de brief van de heer Prodi, voorzitter van de Commissie, van 7 december 1999.

- d) tijdelijke posten en posten voor hulpkrachten in de communautaire organen en instellingen dienen in de pers en op het Internet te verschijnen, zodat wordt gewaarborgd dat dezelfde criteria van openheid en transparantie gelden als voor permanente posten;
7. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan alle organen en instellingen van de Europese Unie en aan de parlementen en regeringen van de lidstaten.

4. Voorlopige oprichting van de Europese Politieacademie (EPA) *

A5-0316/2000

Initiatief van de Portugese Republiek met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad over de voorlopige oprichting van de Europese Politieacademie (EPA) (9679/2000 – C5-0373/2000 – 2000/0811(CNS))

Dit initiatief wordt als volgt gewijzigd:

Door de Portugese Republiek voorgestelde
tekst¹

Amendementen van het Parlement

(Amendement 2)
Overweging 3 bis (nieuw)

(3 bis). De bestuursraad van de Europese Associatie van Politieacademies (AEPC), die sinds begin 1996 ten behoeve van de lidstaten van de Europese Unie en de kandidaat-lidstaten trainingsactiviteiten op het terrein van de wetshandhaving coördineert, heeft op 20 september 2000 in zijn verklaring een aantal aanbevelingen gedaan over de voorgenomen vorming van een Europees Netwerk van Politieacademies.

(Amendement 3)
Overweging 4

(4) Het is wenselijk om spoedig betrekkingen te ontwikkelen tussen de Europese Politieacademie en de nationale opleidingsinstituten in *IJsland, Noorwegen en de kandidaat-lidstaten van de Europese Unie*, zodat de activiteiten van de academie voor hen toegankelijk kunnen worden gemaakt.

(4) Het is wenselijk om spoedig betrekkingen te ontwikkelen tussen de Europese Politieacademie en de nationale opleidingsinstituten *van de kandidaat-lidstaten waarmee de Europese Unie toetredingsonderhandelingen voert, alsmede van IJsland en Noorwegen*, zodat de activiteiten van de academie voor hen toegankelijk kunnen worden gemaakt.

(Amendement 4)
Overweging 7

¹ PB C 206 van 19.7.2000, blz. 3.

(7) Dit besluit dient na **drie** jaar te worden herzien met het oog op een besluit over een eventuele uitbreiding van de taken van de Europese Politieacademie en over **eventuele wijzigingen** in haar institutionele structuur.

(7) Dit besluit dient **uiterlijk** na **twee** jaar te worden herzien met het oog op een besluit over een eventuele uitbreiding van de taken van de Europese Politieacademie en over haar **toekomstige** institutionele structuur **en zetel**.

(Amendement 5)
Artikel 1, lid 1, inleiding

De Europese Politieacademie (hierna de "Academie") heeft tot doel bij te dragen aan de opleiding van hoge **functionarissen van de wetshandhavingsdiensten** van de lidstaten, door een Europese aanpak te ondersteunen en te ontwikkelen van de voornaamste problemen die zich in de lidstaten voordoen op het gebied van de misdaadbestrijding en de bescherming van de binnenlandse veiligheid; hierbij worden de volgende doeleinden nagestreefd:

De Europese Politieacademie (hierna de "Academie") heeft tot doel bij te dragen aan de opleiding van hoge **politieautoriteiten** van de lidstaten, door een Europese aanpak te ondersteunen en te ontwikkelen van de voornaamste problemen die zich in de lidstaten voordoen op het gebied van de misdaadbestrijding, **criminaliteitspreventie, dienstverlening, innovatie, grensbewaking** en de bescherming van de binnenlandse veiligheid **in de zin van de handhaving van de openbare orde**; hierbij worden de volgende doeleinden nagestreefd:

(Amendement 6)
Artikel 1, lid 1, sub a)

a) het verdiepen van de wederzijdse kennis van de nationale politiestelsels en – structuren van de lidstaten;

a) het verdiepen van de wederzijdse kennis van de nationale politiestelsels en – structuren van de lidstaten, **van Europol en van grensoverschrijdende justitiële samenwerking in de Europese Unie**;

(Amendement 7)
Artikel 1, lid 1, sub b)

b) het verruimen van de kennis van het internationale instrumentarium, met name het EU-instrumentarium op het gebied van de samenwerking bij de misdaadbestrijding;

b) het verruimen van de kennis van het internationale instrumentarium, met name het EU-instrumentarium op het gebied van de samenwerking bij de misdaadbestrijding, **alsmede van de regelgeving en programma's van de Europese Unie die voor politieactiviteiten relevant zijn, criminaliteitspreventie, dienstverlening, innovatie en handhaving van de openbare orde, dit tevens in het licht van de relevante ontwikkelingen op het terrein van de mensenrechten en de politieke en sociaal-economische context van de Europese Unie**;

(Amendement 8)
Artikel 1, lid 1, sub c bis (nieuw)

c bis) een degelijke vorming voor de eerbiediging van de democratische waarborgen, meer in het bijzonder de rechten van de verdediging.

(Amendement 9)
Artikel 1, lid 2

De Academie stelt tevens haar faciliteiten ter beschikking aan *hoge functionarissen van de wetshandhavingsdiensten* van IJsland en Noorwegen, *alsmede van de kandidaat-lidstaten van de Europese Unie*. De Academie zal ook openstaan voor ambtenaren van de Europese instellingen en andere organen van de Europese Unie.

De Academie stelt tevens haar faciliteiten ter beschikking aan hoge *politieautoriteiten van de kandidaat-lidstaten waarmee de Europese Unie toetredingsonderhandelingen voert, alsmede* van IJsland en Noorwegen. De Academie zal ook openstaan voor ambtenaren van de Europese instellingen en andere organen van de Europese Unie *voorzover zij zich bezighouden met zaken verband houdend met de politieke en justitiële samenwerking in de Europese Unie.*

(Amendement 10)
Artikel 2, sub a)

a) het verzorgen van *jaarlijkse* opleidingscycli voor hoge ambtenaren van de nationale politiediensten, met name op het gebied van de politieke samenwerking tussen de lidstaten, zulks op basis van een geharmoniseerd leerplan;

a) *de coördinatie* verzorgen van *regelmatige* opleidingscycli voor hoge ambtenaren van de nationale *en regionale* politiediensten, *waarin* met name *aandacht wordt besteed aan de reeds bestaande Europese politieke en justitiële samenwerking*, de politieke samenwerking tussen de lidstaten, *het mensenrechtenbeleid, de voor het doel van de cyclus relevante politieke en sociaal-economische context van de Europese Unie, de beste praktijken in de lidstaten op het gebied van dienstverlening, innovatieve ontwikkelingen, criminaliteitspreventie en niet-repressieve politiemaatregelen, dit alles geplaatst in het licht van de uitoefening van de politietaken*, zulks op basis van een geharmoniseerd leerplan;

(Amendement 11)
Artikel 2, sub e)

e) het verspreiden van beste praktijken en onderzoeksresultaten;

e) *op basis van onderzoek en vergelijking van de beste gemeenschappelijke normen*, het verspreiden van beste praktijken en onderzoeksresultaten;

(Amendement 12)
Artikel 2, sub f)

f) het ontwikkelen en verzorgen van opleidingen inzake collectieve niet-militaire respons van de lidstaten op crisissituaties in derde staten;

f) het ontwikkelen en verzorgen van opleidingen inzake collectieve niet-militaire respons van de lidstaten op crisissituaties in derde staten *met name op het gebied van de eerbiediging van de rechtsstaat en de handhaving van de openbare orde*;

(Amendement 13)
Artikel 2, sub i)

i) het opzetten van een "elektronische (virtuele) Europese Politieacademie (eEPA)" die de Academie bij de uitvoering van haar taken ondersteunt;

i) het opzetten van een "elektronische (virtuele) Europese Politieacademie (eEPA)" die de Academie bij de uitvoering van haar taken ondersteunt, *waarbij erop moet worden toegezien dat de nodige veiligheidsmaatregelen worden getroffen*;

(Amendement 14)
Artikel 2, sub j)

j) het ontwikkelen van voldoende talenkennis bij politiefunctionarissen uit de lidstaten.

j) het ontwikkelen van voldoende talenkennis, *kennis van het Europees mensenrechtenbeleid en van de voor het doel van de Academie relevante politieke en sociaal-economische ontwikkelingen in de Europese Unie* bij politiefunctionarissen uit de lidstaten.

(Amendement 15)
Artikel 3

Onverminderd de eventuele in artikel 10 bepleite toekomstige ontwikkelingen krijgt de Academie de vorm van een netwerk dat tot stand komt door de koppeling van de nationale eenheden en de vertegenwoordigers van de nationale opleidingsinstituten voor hoge politieautoriteiten van de lidstaten zoals bedoeld in artikel 6.

Onverminderd de eventuele in artikel 10 bepleite toekomstige ontwikkelingen krijgt de Academie *voorlopig* de vorm van een netwerk dat tot stand komt door de koppeling van de nationale eenheden en de vertegenwoordigers van de nationale opleidingsinstituten voor hoge politieautoriteiten van de lidstaten zoals bedoeld in artikel 6.

(Amendement 16)
Artikel 4, eerste alinea

De directeuren van de nationale instituten vormen de Raad van Bestuur van de Academie. Wanneer uit één lidstaat verscheidene directeuren afkomstig zijn, vormen zij een delegatie. In de Raad van Bestuur beschikt elke delegatie over één stem. Vertegenwoordigers van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie worden uitgenodigd om de bijeenkomsten bij te wonen; zij hebben evenwel geen stemrecht.

De directeuren van de nationale instituten vormen de Raad van Bestuur van de Academie. Wanneer uit één lidstaat verscheidene directeuren afkomstig zijn, vormen zij een delegatie. In de Raad van Bestuur beschikt elke delegatie over één stem. Vertegenwoordigers van het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie, **de Commissie, het Europees Parlement en Europol** worden uitgenodigd om de bijeenkomsten bij te wonen; zij hebben evenwel geen stemrecht.

(Amendement 17)
Artikel 9

De Academie staat open voor samenwerking met de nationale politieopleidingsinstituten van staten die geen lid zijn van de Europese Unie. Zij knoopt met name betrekkingen aan met de nationale instituten **van IJsland en Noorwegen, alsmede met die van de staten die kandidaat zijn voor toetreding tot de Europese Unie.**

De Academie staat open voor samenwerking met de nationale politieopleidingsinstituten van staten die geen lid zijn van de Europese Unie. Zij knoopt met name betrekkingen aan met de nationale instituten **van de kandidaat-lidstaten waarmee de Europese Unie toetredingsonderhandelingen voert, alsmede van IJsland en Noorwegen.**

De Academie werkt tevens samen met instanties die op dit vlak opleidingen op **Europees** niveau bieden, zoals de Politieacademie van het Oostzeegebied en de "Mittleuropäische Polizei-Akademie" (MEPA).

De Academie werkt tevens samen met instanties die op dit vlak opleidingen op **internationaal** niveau bieden, zoals de Politieacademie van het Oostzeegebied en de "Mittleuropäische Polizei-Akademie" (MEPA).

(Amendement 18)
Artikel 10

Uiterlijk in het **derde** jaar volgend op de inwerkingtreding van dit besluit legt de Raad van Bestuur aan de Raad een verslag voor waarin aanbevelingen zijn opgenomen voor **de gewenste ontwikkelingen van de Academie, met name op institutioneel vlak.**

Uiterlijk in het **tweede** jaar volgend op de inwerkingtreding van dit besluit legt de **Commissie op basis van een rapport van de Raad van Bestuur aan de Raad en het Europees Parlement** een verslag voor waarin aanbevelingen zijn opgenomen voor **de toekomstige structuur en zetel van de Academie.**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het initiatief van de Portugese Republiek met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad over de voorlopige oprichting van de Europese Politieacademie (EPA) (9679/2000 – C5-0373/2000 – 2000/0811(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het initiatief van de Portugese Republiek (9679/2000¹),
 - gelet op artikel 34, lid 2, sub c) van het EU-Verdrag,
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 39, lid 1 van het EU-Verdrag (C5-0373/2000),
 - gelet op de artikelen 106 en 67 van het Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0316/2000),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde initiatief van de Portugese Republiek;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het initiatief van de Portugese Republiek;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en aan de regering van de Portugese Republiek.

¹ PB C 206 van 19.7.2000, blz. 3.

5. Omgangsrecht *

A5-0311/2000

Initiatief van de Franse Republiek met het oog op de aanneming van de verordening van de Raad inzake de wederzijdse tenuitvoerlegging van beslissingen betreffende het omgangsrecht (9735/2000 – C5-0397/2000 – 2000/0818(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Franse Republiek voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

(Amendement 1)
Artikel 1, lid 1, inleiding

1. Deze verordening is van toepassing op elke beslissing die in een lidstaat is gegeven in het kader van de procedures als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. van de Raad (*Brussel II*) en waarbij een omgangsrecht wordt toegekend aan een van de ouders betreffende een van hun gemeenschappelijke kinderen, indien:

1. Deze verordening is van toepassing op elke beslissing die in een lidstaat is gegeven in het kader van de procedures als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. *1347/2000* en waarbij een omgangsrecht ***van niet minder dan een dag*** wordt toegekend aan een van de ouders betreffende een van hun gemeenschappelijke kinderen, indien:

(Amendement 2)
Artikel 3

De erkenning van de executoriale kracht van een in een andere lidstaat gegeven beslissing maakt het mogelijk onder dezelfde voorwaarden dezelfde uitvoeringsmaatregelen te nemen die uit een beslissing van dezelfde aard zouden voortvloeien indien zij uitvoerbaar zou zijn in de staat van erkenning na door de autoriteiten van deze lidstaat te zijn uitgesproken.

De erkenning van de executoriale kracht van een in een andere lidstaat gegeven beslissing maakt het mogelijk onder dezelfde voorwaarden dezelfde uitvoeringsmaatregelen te nemen die uit een beslissing van dezelfde aard zouden voortvloeien indien zij uitvoerbaar zou zijn in de staat van erkenning na door de autoriteiten van deze lidstaat te zijn uitgesproken, ***met waarborging dat de procedures niet discriminerend zijn tussen EU-onderdanen en dat de executoriale kracht een eenvoudige, snelle en doeltreffende toegang mogelijk maakt.***

(Amendement 3)
Artikel 4

¹ PB C 234 van 15.8.2000, blz. 7.

De tenuitvoerlegging van een beslissing als bedoeld in artikel 1 kan in een andere lidstaat slechts worden geschorst indien de ouder die het gezag over het kind uitoefent in het kader van de procedure van artikel 6 aantoont **dat**:

a) de uitoefening van het omgangs- en verblijfsrecht als gevolg van nieuwe omstandigheden de lichamelijke of geestelijke gezondheid van het kind ernstig en rechtstreeks in gevaar **brengt**, of

b) er een onverenigbare reeds uitvoerbare beslissing op het grondgebied van deze lidstaat bestaat.

(Amendement 4)
Artikel 7, lid 2

2. Er wordt uitspraak gedaan volgens een spoedprocedure op tegenspraak **en, in voorkomend geval, na het horen van** het kind, indien dit dienstig is, onder andere gelet op de omstandigheden en het onderscheidingsvermogen van het kind.

(Amendement 5)
Artikel 11

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar het kind verblijft gelasten de onmiddellijke terugkeer van het kind zonder dat de houder van het omgangsrecht zich daartegen kan verzetten, met name door zich te beroepen op het instellen van een vordering als bedoeld in artikel 5, het bestaan van een beslissing inzake het gezag die in zijn voordeel in deze staat is gegeven

De tenuitvoerlegging van een beslissing als bedoeld in artikel 1 kan in een andere lidstaat slechts worden geschorst indien de ouder die het gezag over het kind uitoefent in het kader van de procedure van artikel 6 aantoont:

a) **met overtuigend bewijsmateriaal dat** de uitoefening van het omgangs- en verblijfsrecht als gevolg van **belangrijke** nieuwe omstandigheden de lichamelijke of geestelijke gezondheid van het kind **zeer waarschijnlijk** ernstig en rechtstreeks in gevaar **zou brengen en dit waarschijnlijk zwaarder weegt dan het belang van het recht van het kind om een regelmatig contact met beide ouders te onderhouden**, of

b) **dat** er een onverenigbare reeds uitvoerbare beslissing op het grondgebied van deze lidstaat bestaat.

2. Er wordt uitspraak gedaan volgens een spoedprocedure op tegenspraak. **Ingeval** het kind **twaalf jaar of ouder is kan het eveneens gehoord worden**, indien dit dienstig is, onder andere gelet op de omstandigheden en het onderscheidingsvermogen van het kind, **en wel op een aan zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen aangepaste wijze**.

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar het kind verblijft gelasten de onmiddellijke terugkeer van het kind zonder dat de houder van het omgangsrecht zich daartegen kan verzetten, met name door zich te beroepen op het instellen van een vordering als bedoeld in artikel 5, het bestaan van een beslissing inzake het gezag die in zijn voordeel in deze staat is gegeven

of die aldaar kan worden erkend, alsmede op artikel 13 van het Verdrag van 's-Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechterlijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen.

of die aldaar kan worden erkend, alsmede op artikel 13 van het Verdrag van 's-Gravenhage van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechterlijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen.

2. In het bevel van de bevoegde autoriteiten wordt verklaard dat het kind binnen een periode van vier dagen moet worden teruggebracht en kan gewezen worden op de ingevolge de nationale wetgeving geldende sancties ingeval wordt nagelaten om het kind binnen deze periode terug te brengen.

(Amendement 6)
Artikel 11 bis (nieuw)

Artikel 11 bis

Bij de betrekkingen tussen de lidstaten heeft deze verordening voorrang boven het Verdrag van Den Haag van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen.

(Amendement 7)
Artikel 12, lid 1 bis (nieuw)

1 bis. De lidstaten waarborgen dat bij de toepassing van deze verordening regionale of lagere rechtscolleges binnen hun rechtsgebied de volledige tenuitvoerlegging van de omgangsrechten of de door de bevoegde autoriteiten gelaste tijdige terugkeer niet verhinderen.

(Amendement 8)
Artikel 15, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. De Commissie brengt tevens verslag uit over gevallen die onder de toepassing van de verordening vallen, en dient voorstellen in ter verbreding van het toepassingsgebied van deze verordening en, indien noodzakelijk, van de Verordening (EG) 1347/2000, of nieuwe voorstellen betreffende gevallen die buiten het toepassingsgebied van deze

verordening vallen.

(Amendement 9)
Artikel 17, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. Een vertegenwoordiger van elke kandidaat-lidstaat wordt uitgenodigd om als waarnemer aan de vergaderingen als vermeld in lid 1 deel te nemen.

(Amendement 10)
Artikel 17, lid 3 bis (nieuw)

3 bis. De secretaris-generaal of een vervangend ambtenaar van het secretariaat bij het Verdrag van Den Haag wordt eveneens uitgenodigd om met de status van waarnemer deel te nemen aan de vergaderingen.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het initiatief van de Franse Republiek met het oog op de aanneming van de verordening van de Raad inzake de wederzijdse tenuitvoerlegging van beslissingen betreffende het omgangsrecht (9735/2000 – C5-0397/2000 – 2000/0818(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het initiatief van de Franse Republiek (9735/2000¹),
 - gelet op artikel 61, sub c) van het EG-Verdrag,
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 67 van het EG-Verdrag (C5-0397/2000),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0311/2000),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde initiatief van de Franse Republiek;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het initiatief van de Franse Republiek;

¹ PB C 234 van 15.8.2000, blz. 7.

4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en aan de regering van de Franse Republiek.